

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Veres Pálné utca 14. II/4., ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd) által képviselt Órsi Gergely Ferenc (kérelmező címe) I. rendű és a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Hold utca 15., ügyintéző: dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt Budapest Főváros II. Kerületi Önkormányzat (1024 Budapest, Mechwart liget 1.) II. rendű kérelmező által a Fővárosi Választási Bizottság (1052 Budapest, Városház utca 9-11.) 2019. szeptember 23. napján meghozott 202/2019. (IX. 23.) FVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelmei folytán indult nemperes eljárásban – tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság 2019. szeptember 23. napján meghozott 202/2019. (IX. 23.) FVB számú határozatát részben megváltoztatja és megállapítja, hogy a „13 ÉV EGYÜTT, BUDA ZÖLD SZÍVÉBEN” kiadvány megjelentetésével, valamint Facebook-oldalán a „Szeretünk a II. kerületben élni” jelmondat és a felette elhelyezett grafikai ábrázolás közzétételével Budapest Főváros II. Kerület Önkormányzata megsértette a választási eljárásnak a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőségre, továbbá a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó alapelvét és eltiltja a további jogsértéstől, egyebekben a határozatot helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak – az állami adóhatóság külön felhívására – 5.000 (ötezer) forint eljárási illetéket és megállapítja, hogy a további 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt eljárási illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Órsi Gergely Ferenc polgármesterjelölt (a továbbiakban: I. rendű kérelmező) 2019. szeptember 17-én nyújtott be kifogást Budapest Főváros II. Kerületi Helyi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: HVB) a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontja, valamint a Ve. 144.§ (2) bekezdésének sérelmét állítva.

Előadta, hogy a „13 év együtt, Buda zöld szívében” című, „Miért szeretünk a II. kerületben élni?” alcímű kiadvány (a továbbiakban: kiadvány) 40. oldala hiányos, impresszuma nem teljeskörű, mert nem tartalmazza a Ve. 144.§ (2) bekezdése szerinti valamennyi adatot.

Véleménye szerint a II. Kerületi Önkormányzat Facebook-oldala, a II. kerületi FIDESZ Facebook-oldala és a kiadvány a hivatkozott alapelveket sértő módon nagymértékű azonosságot mutat, azok felépítése, színvilága, szlogenje azonos. Mindezeket a kifogásához mellékelt bizonyítékokkal támasztotta alá. Megítélése szerint a FIDESZ-KDNP-s dr. Láng Zsolt polgármesterjelölt és Ernyey László 01. számú választókerületi jelölt szórólapján szintén megfigyelhető a zöld színű, szív alakú logó, benne a „... mert szeretünk itt élni” szlogen, a kék és zöld színek dominanciája.

A kifogásához csatolt fotóra hivatkozva állította, hogy a FIDESZ-KDNP-s kitelepülő pultnál is a kiadványt osztogatják és a kiadvány, valamint a FIDESZ-KDNP kampánytevékenysége összemosódik. Nézete szerint a szín, szlogen (jelszó) és felépítés (szerkesztés) miatt a kiadvány alkalmas a választói akarat befolyásolására, de mindenképpen annak megkísérlése, így a Ve. 141.§ alapján kampánytevékenységnek minősül. A Ve. 142.§-ára utalva megjegyezte, nincs előírva az önkormányzatnak, hogy választások idején ilyen kiadványokat kiadjon.

Összegzése szerint a közpénzből finanszírozott II. kerületi önkormányzat és egyúttal dr. Láng Zsolt polgármester tájékoztatói, a II. kerületi önkormányzat Facebook megjelenésének felépítése és a

színhasználata a ténylegesen kialakult versenyhelyzetet befolyásolja, a különbségek növelése irányába hat. Fő üzenete, jelmondata, grafikai, vizuális kivitelezése, részben színhasználata oly mértékű egyezőséget mutat a kormánypártok szórólapjával és Facebook oldalával, hogy ezáltal azok felerősítő módon hatnak dr. Láng Zsolt II. kerületi FIDESZ-KDNP polgármesterjelölt és a többi FIDESZ-KDNP jelöltek esélyeire, szemben más, ellenzéki jelöltekkel. Ezzel megbomlott a választási versengésbeli esélyegyenlőség, mert a FIDESZ-KDNP polgármesterjelöltje és képviselőjelöltjei a kampányidőszakban olyan támogatásban részesültek, olyan segítséget kaptak, amely őket ésszerű indok nélkül privilegizálja más, ellenzéki szervezetekhez és jelöltekhez képest.

Kérte ezért a Ve. 218.§ (2) bekezdés a)-c) pont alapján a jogszabálysértések tényének megállapítását, dr. Láng Zsolt II. kerületi polgármester (jelenlegi FIDESZ-KDNP polgármesterjelölt) és Budapest Főváros II. Kerület Önkormányzata további jogszabálysértéstől való eltiltását, valamint a szándékos jogsértés miatt bírság kiszabását.

A HVB a kifogást 168/2019. (IX.19) HVB számú határozatával elutasította. Megállapította, hogy a Ve. 144.§ (1) bekezdés alapján a kiadvány nem tekinthető plakátnak, ezért nem vonatkoznak rá a 144.§ (2) bekezdésében előírt követelmények. Rámutatott, hogy a kiadvány nem kampányeszköz, hanem az önkormányzat mint testület eredményeit mutatja be, képekkel illusztrálja a fejlesztéseket, felsorolja az önkormányzatnak ítélt díjakat és megszólaltatja a kerület lakosait, akik elmondják, miért szeretnek a kerületben élni. Abban nincs szó pártokról, kormányzótöbbségről és ellenzékéről, képviselőkről és azok hovatartozásáról, a közelgő választás jelöltjeiről vagy jelölő szervezeteiről, nem tartalmaz pártlogókat.

Megítélése szerint a Ve. 142.§-nak megfelelően a kiadványban dr. Láng Zsolt polgármesterként jelenik meg, a testület munkájáról, a jogszabályban meghatározott feladatairól és azok elvégzéséről mint választott vezető beszél. Mindez nem sérti a választáson induló jelöltek esélyegyenlőségét, sem a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás elvét.

A HVB a mellékletként csatolt iratok látványelemeit megvizsgálta és megállapította, hogy azok sem színükben, sem méretükben, sem elhelyezkedésükben, sem a bennük lévő szöveg megléte vagy hiánya tekintetében nem egyeznek. Ennek megfelelően a két Facebook-oldal és a kiadvány üzenete, jelmondata, grafikai kivitelezése és színhasználata nem mutat olyan mértékű egyezőséget, amely alkalmas lenne a választói akarat befolyásolására. A kitelepülő pultról készült fotót bizonyítékként nem találta értékelhetőnek, mert nincs egyértelmű utalás arra, hogy ez kinek a standja, mikor készült a fénykép. Azon egy személy a kiadványt tartja a kezében, de ennek okát és célját a fotóból nem lehet megállapítani.

Az I. rendű kérelmező a HVB határozata elleni fellebbezésében annak megváltoztatását, kifogásának teljes körű teljesítését kérte.

Fenntartotta a kifogásában írtakat és sérelmezte, hogy a HVB érdemben el sem bírálta a kifogás azon részét, amely a választási plakát adatai feltüntetésének elmulasztását vitatta.

Arra is hivatkozott, hogy a Fidesz-KDNP jelölőszervezetek és dr. Láng Zsolt, Ernyey László jelöltek kifogásolt kiadványaikon Budapest Főváros II. kerületének hivatalos szimbólumát szerepeltetik, ami népszerűsítésükre alkalmas, így az kampányeszköznek minősül. A város szimbólumának használata az egyik jelölt/egy-egy jelölőszervezetek által olyan versenyelőnyt eredményez a számukra, amely a többi jelölőszervezet számára behozhatatlan, és ez sérti a jelöltek közötti esélyegyenlőséget. A kifogáshoz csatolt FIDESZ kampányeszköz bizonyítékokon (szórólap, Facebook linkek) a II. kerületi önkormányzati logó (jelkép) látható, melynek kampányban történő használata a 162/2019. (IX.16.) Fővárosi Választási Bizottság határozata alapján is jogellenes.

Meglátása szerint szabad szemmel is szembeűnő, kiemelkedő azonosságok vannak Budapest Főváros II. Kerület Önkormányzata és dr. Láng Zsolt, Ernyey László jelöltek kiadványai között. Ugyan az egyezés megállapításához szükséges minden tárgyi bizonyíték a HVB rendelkezésére állt, de azokat a testület mégis figyelmen kívül hagyta.

Fellebbezéséhez új bizonyítékként 2019. szeptember 22-én, a Budapest II. kerület Horvát utcában

készült fényképfelvételt csatolt.

A Fővárosi Választási Bizottság 202/2019. (IX. 23.) FVB számú határozatával a fellebbezésben foglaltaknak részben helyt adott, az elsőfokú határozatot megváltoztatta, megállapította a jogszabálysértés tényét és Budapest Főváros II. kerület Önkormányzatát a további jogsértéstől eltiltotta.

A Ve. 2.§ (1) bekezdését, 140.§-át, 141.§-át, 144.§-át, 114.§ (2) bekezdését és 43.§ (1) bekezdését idézve döntését azzal indokolta, hogy a rendelkezésére álló dokumentumokat megvizsgálva – a 201/2019. (IX. 23.) FVB határozatra is figyelemmel - a kiadvány kampányeszköznek minősül, így azon fel kell tüntetni a kiadó nevét, székhelyét és a kiadásért felelős személy nevét. Megállapította ezért, hogy a „13 ÉV EGYÜTT, BUDA ZÖLD SZÍVÉBEN” elnevezésű kiadvány sérti a Ve. 144.§ (2) bekezdésében foglaltakat, és a kiadvány kiadóját, Budapest Főváros II. kerület Önkormányzatát a további jogsértéstől eltiltotta. Mindazonáltal a bíróság kiszabásától eltekintett.

A határozattal szemben a kifogást előterjesztő I. rendű kérelmező, valamint a jogsértés megállapításával és a további jogsértéstől eltiltással érintett II. rendű kérelmező is bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

Az I. rendű kérelmező felülvizsgálati kérelmében az FVB határozatának részbeni megváltoztatását és a kifogásának való teljes körű helyt adást kérte.

Sérelmezte, hogy az FVB fellebbezésének csak a hiányos impresszum tekintetében adott helyt, és nem adta ésszerű magyarázatát annak, hogy fellebbezését egyebekben miért nem teljesítette, miközben a döntés indokolásában is hivatkozott 201/2019. (IX. 23.) FVB számú határozatában megállapította, hogy a kiadvány alkalmas a választói akarat befolyásolására és mint ilyen, kampánykiadványnak minősül, valamint sérti a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontját is.

Új tényként és bizonyítékként hivatkozott a felülvizsgálati kérelem 2019. szeptember 26-i benyújtása napján a postaládájából kézhez vett Budai Napló című önkormányzati kiadványra, amelynek impresszuma szintén hiányos, és nézete szerint sérti a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) és e) pontjában írt alapelveket.

Hangsúlyozta, hogy a kiadvány és a Budai Napló kiadásának és terjesztésének nincs a választási kampánytól független objektív indoka, miközben a Kúria Kvk.IV.37.360/2014/2. számú határozata szerint az önkormányzati szerveket is terheli a semlegesség követelménye a választási kampányban. Fenntartotta, hogy a II. kerületi Önkormányzat és a II. kerületi FIDESZ Facebook-oldala, a kiadvány, valamint dr. Láng Zsolt polgármesterjelölt és Erney László képviselőjelölt szórólapjai között a kiemelkedő azonosságok szabad szemmel is szembetűnőek. Az önkormányzati kiadványok és Facebook megjelenés felépítése, színhasználata a ténylegesen kialakult versenyhelyzetet befolyásolja, a különbségek növelése irányába hat. Fő üzenete, jelmondata grafikai, vizuális kivitelezése, részben színhasználata oly mértékű egyezőséget mutat a kormánypártok szórólapjával és Facebook-oldalával, ami felerősítő módon hat a FIDESZ-KDNP polgármesterjelöltje és többi jelöltje esélyeire. Ezzel őket a II. rendű kérelmező ésszerű indok nélkül privilegizálja és így a választási kampányban semleges pozícióját feladta.

Kifogásolta, hogy az FVB figyelmen kívül hagyta a Fővárosi Ítéltábla 8.Pk.50.026/2014/2. számú határozatát, amelynek analógiája alapján nézete szerint megállapítható, hogy dr. Láng Zsolt polgármesterjelölt és Erney László képviselőjelölt Facebook-oldalai nagymértékben hasonlítanak a II. kerületi Önkormányzat Facebook-oldala színvilágára és szlogenjére, valamint a kiadványra, különösen annak alcímére és színvilágára.

Nézete szerint az FVB jogszabálysértő módon hagyta figyelmen kívül az Alkotmánybíróságnak a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőséget elvi éllel kimondó 60/2003. (XI. 26.) AB határozatát és az ezzel összefüggő bírói gyakorlatot, és nem volt tekintettel az FVB az általa meghozott 162/2019. (IX. 16.) számú határozatra sem, amely a XVIII. kerületi Önkormányzat

jelképének választási szórólapon való feltüntetéséről született.

A II. rendű kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme elsődlegesen az FVB határozatának a HVB határozatára is kiterjedő megváltoztatására és a kifogás érdemi vizsgálat nélküli elutasítására, másodlagosan az FVB határozat részbeni megváltoztatására és a HVB határozatának teljes körű helybenhagyására irányult.

Elsődleges kérelmét azzal indokolta, hogy a kifogás határidőben történt benyújtását a kifogásban annak előterjesztője még az állítás szintjén sem igazolta. A „kiadványt a szombati napon vettem ki a postaládámból” megjelölés ugyanis nem jelenti magától értetődően azt, hogy a kifogás benyújtása határidőben, három napon belül megtörtént, így azt a HVB-nek a Ve. 215.§ b) és c) pont szerint érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania.

A jogvita érdemét tekintve úgy ítélte meg, hogy a HVB határozata logikus, okszerű és a vonatkozó jogszabályoknak mindenben megfelel, miközben az FVB határozat Alaptörvénybe ütköző, jogszabálysértő és okszerűtlen; téves következtetéseket tartalmaz, mert a kiadvány és annak tartalma nem minősül sem kampánytevékenységnek, sem kampányeszköznek.

Hangsúlyozta, hogy a kiadványban megjelenő tartalmat teljes egészében kell vizsgálni és nem az egyes kiragadott mondatokat önállóan értékelni. A kiadvány pedig nem tartalmaz semmilyen, a választási kampányra utaló kifejezést. Az FVB tévesen tulajdonított jelentőséget a kiadvány címének és annak a ténynek, hogy a hivatalban lévő polgármester 2006 óta tölti be tisztségét. A kiadványban megjelent tények ugyanis az önkormányzat sikeres fejlesztéseit teljesen alátámasztják. A kiadvány megjelentetésével kapcsolatban téves az FVB-nek az objektív indok hiányára vonatkozó megállapítása is, mert maga is elismerte, hogy a jelenlegi önkormányzati ciklus közvetlen lezárását megelőzően jelent meg az önkormányzat fejlesztéseiről számot adó kiadvány.

Visszautasította, hogy a kiadvánnyal bele kívánna avatkozni a kampányba és azt sugallaná, hogy a jelenlegi polgármestert támogatja és a kerület lakosságát egy jelölőszervezet jelöltjei érdekében a választói akarat alakítására egyoldalúan alkalmas módon tájékoztatná. Álláspontja szerint a polgármesternek és az alpolgármesternek a kiadványban való egyszeri megjelenése objektíve sem keltheti azt a látszatot, hogy a II. rendű kérelmező jelölteket támogatna és ezzel a választási kampányban semleges pozícióját feladná.

Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt tájékoztató kiadványt az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdés és VI. cikk, valamint a 2011. évi CXII. törvény (Info.tv.) 32.§ és a 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 4.§ és 6.§ a) pont szerinti feladat- és hatáskörében eljárva, a széles körű állampolgári részvétel biztosítása érdekében készítette és juttatta el a kerületi háztartásokba. A Ve. 142.§ értelmében pedig az önkormányzat jogszabályban meghatározott feladatainak teljesítése érdekében végzett tevékenység, így a közérdekű és közérdeklődésre számot tartó ügyekben a lakosság részére nyújtott tájékoztatás bármilyen formája is a törvény erejénél fogva nem tekinthető kampánytevékenységnek. Ezért a II. rendű kérelmező által a kampányidőszakban a lakosság tájékoztatására kiadott kiadványt sem lehet kampányeszköznek tekinteni, így arra a Ve. 144.§ (2) bekezdés szerinti követelmény sem alkalmazható.

Kifogásolta, hogy az FVB a kiadvány tartalmi vizsgálatát nem végezte el, határozatában nem adott számot arról, hogy a kiadvány szerkezete, képei, a benne szereplő részletek színvilága utal-e egyáltalán a közlő választással kapcsolatosan jelölő szervezetre, jelöltre, illetve a polgármester és az alpolgármester nyilatkozatai utalnak-e jelölti pozíciójukra.

A bírósági felülvizsgálati kérelmek alapján indult nemperes eljárásokat az ítéletábla egyesítette és a felülvizsgálati kérelmeket az Alkotmánybíróság 16/2019. (V. 14.) AB számú határozatára tekintettel az ellenérdekű felek számára nyilatkozattétel végett megküldte.

Az I. rendű kérelmező a II. rendű kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmére tett észrevételében hangsúlyozta, hogy a kiadvány kézhez vételére vonatkozó, a valóságnak megfelelő tartalmú

nyilatkozata a Ve. 43.§ (2) bekezdésére tekintettel megfelelő bizonyítéknak minősült a kifogás előterjesztésére nyitva álló határidő megtartottságának igazolására. Azzal is érvelt, hogy a kiadvány a <http://langzsolt.hu> internetes címen jelenleg is hozzáférhető, így a kiadvány megjelentetése folyamatosan fennálló tevékenységnek minősül, a jogorvoslat ezért mindaddig benyújtható, amíg az interneten a kiadvány megtalálható.

Hangsúlyozta, hogy a II. rendű kérelmezettnek nincs olyan jogszabályban meghatározott feladata, ami alapján a választás tisztaságát sértve, semleges pozícióját feladva kampánytevékenységet kellene végeznie. A kiadvány hiányos impresszuma miatt pedig az FVB-nek sem volt mérlegelési joga a jogsértés megállapítása során.

A II. rendű kérelmező észrevételében az első rendű kérelmező felülvizsgálati kérelmét alaptalannak találta. Hangsúlyozta, hogy bírósági felülvizsgálat csak olyan kérdésben folytatható le, amelyben a kifogást előterjesztették. A Budai Napló című önkormányzati kiadványt azonban a kifogás előterjesztője nem tette a választási jogvita tárgyává.

Azzal is érvelt, hogy a Kúria joggyakorlata szerint sajtótermékben megjelenő hírek, reklámok esetén a jogorvoslati határidő kezdő időpontja az a nap, amikor a kiadvány megjelent, terjesztését megkezdték. A kifogásolt kiadvány terjesztése pedig 2019. szeptember 8-án kezdődött, melyet az Ignition Kft. képviselőjének a beadványhoz csatolt írásbeli nyilatkozatával igazolt.

Hangsúlyozta, hogy a Fény utcai kitelepülő pultról készült fotót a HVB helyesen értékelte, a kifogásban megjelölt kiadványok összevetését is helytállóan végezte el, és helyesen állapította meg, hogy az egyszeri megjelenésű és terjesztésű önkormányzati kiadvány nem kampányeszköz, nem kiadvány, ezért nincs impresszuma sem.

Kifogásolta, hogy a kiadványok közötti szín- és szlogenhasználat, felépítés (szerkesztés) tekintetében a kifogás előterjesztője sem a megsértett jogszabály pontos megjelölését, sem a jogsértésre vonatkozó részletes okfejtést nem terjesztett elő, és az I. rendű kérelmező alapelvi sérelmeket sorol fel a bírósági felülvizsgálat jogalapjaként, miközben az FVB határozata konkrét normasértést, a Ve. 144.§ (2) bekezdésének sérelmét jelöli meg.

Kiemelte, hogy a kiadvány tervezésekor igyekezett olyan színeket választani, amelyek pártsemlegesek és nem kötődnek egyetlen jelölő szervezethez sem. A szívecskék kreatív alakja a kiadványában eltér az összehasonlítandó jelölő szervezet által használt szívecskéktől, a szlogen meg olyan egyszerű mondat, amely mással nem helyettesíthető. A „Szeretünk a II. kerületben élni” szlogenre a választ a kiadvány belső tartalmában megszólaló helyi lakosok adják meg.

Összegzése szerint a kiadvány a helyi közösség életét érintő eseményekről tényszerűen számolt be, azokkal kapcsolatban az önkormányzat, illetve a polgármester és az alpolgármester szerepeltetése okszerű és indokolt volt. A cikkekben nem jelent meg olyan tartalom, amely összemosná a jelölti minőséget a polgármesteri tisztséggel. A kiadvány színvilága, formája, az alkalmazott kreatív elemek és szlogenek nem bontották meg a jelölő szervezetek közötti verseny egyensúlyát.

A jogsértések megállapítását, további jogsértéstől eltiltást és bírság kiszabását célzó I. rendű kérelmezői felülvizsgálati kérelemmel érintett dr. Láng Zsolt polgármester a felülvizsgálati kérelemre észrevételt nem tett.

Az I. rendű kérelmező felülvizsgálati kérelme részben alapos, a II. rendű kérelmező felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

Mindkét felülvizsgálati kérelem határidőben (Ve. 224.§ (2) bekezdés), hiánytalan tartalommal (Ve. 224.§ (3)-(5) bekezdés) érkezett és a kérelmezők érintettsége (Ve. 222.§ (1) bekezdés) is igazolt volt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálati kérelmeket érdemben bírálta el.

A jogorvoslati kérelmek tartalmára figyelemmel mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az I. rendű kérelmező által benyújtott kifogás határidőben érkezettnek minősül-e.

A kifogásban írtak („... önkormányzati kiadványt a szombati napon vettem ki a postaládámból”) nyelvtani értelmezéséből, valamint a beadvány 2019. szeptember 17-i keltezéséből és benyújtásából az állapítható meg, hogy a kifogás előterjesztőjének nyilatkozata szerint a tudomásszerzés 2019. szeptember 14-én történt.

Annyiban helytálló a II. rendű kérelmező érvelése, hogy a Ve. 209.§ (3) bekezdése szerint nyomtatott sajtótermék esetén a jogszabálysértés elkövetésének időpontja a sajtótermék megjelenésének napja. A II. rendű kérelmező azonban maga hangsúlyozta beadványaiban, hogy a sérelmezett kiadvány nem sajtótermék, hanem egyszeri megjelenésű és terjesztésű önkormányzati kiadvány. Esetében így a Ve. 209.§ (3) bekezdésében írt szabály nem alkalmazható. Nem tévedett ezért a HVB, amikor az I. rendű kérelmező kifogását az abban írt nyilatkozatára is figyelemmel határidőben érkezettnek tekintette és érdemben bírálta el.

A Ve. 225.§ alapján a fellebbezésben és a bírósági felülvizsgálati kérelemben új tények és bizonyítékok is felhozhatók. Minderre azonban csak a kifogásban már megjelölt jogsértések további bizonyítására, igazolására kerülhet sor, és új jogsértést a jogorvoslati kérelmekben már nem érvényesíthet azok előterjesztője.

Mindezért a bíróság előtti eljárásban nem volt vizsgálható sem az először a fellebbezésben írt azon I. rendű kérelmezői hivatkozás, mely szerint a FIDESZ-KDNP jelölő szervezet, illetve polgármester-jelöltje a II. kerületi Önkormányzat jelképeit használja, továbbá az először a felülvizsgálati kérelemben említett, a Budai Napló kampányeszközként való terjesztésére vonatkozó hivatkozás sem.

Jogorvoslati érvelése alapján a II. rendű kérelmező elsődleges álláspontja szerint az Alaptörvény IX. cikke által oltalmazott véleménynyilvánítás szabadságából fakadó szólásszabadsághoz, illetve a VI. cikk (3) bekezdésében foglalt közérdekű adatok terjesztéséhez fűződő jogok gyakorlása során feladatai teljesítéséről a helyi közösséget szabadon tájékoztathatja.

Az alapjog elsődleges jogosultja azonban az egyén, és közjogi jogalanyok az alapjogoknak nem lehetnek jogosultjai, alapjogi védelemre nem hivatkozhatnak az Alkotmánybíróság 23/2009. (III. 6.) AB határozatában, illetve a 3317/2017. (XI. 12.) AB végzésében kifejtettek szerint. Az Alkotmánybíróság a közhatalmi szerepet akkor tartotta irrelevánsnak, amikor az alapjogi érintettségre hivatkozó önkormányzat mellérendelt viszonyban állt (3149/2016. (VII. 22.) AB végzés [11], [18], [33]).

Mindezért az ítéltábla a II. rendű kérelmező által hivatkozottakkal összefüggésben alapjogi érintettséget nem azonosított.

A II. rendű kérelmező által hivatkozott Ve. 142.§ szerint nem minősül választási kampánynak a választási szervek tevékenysége, az állampolgárok - mint magánszemélyek - közötti személyes kommunikáció, függetlenül annak tartalmától és formájától, továbbá az Alkotmánybíróság, a bíróságok, a helyi önkormányzatok és más állami szervek jogszabályban meghatározott feladatuk során végzett tevékenysége.

A II. rendű kérelmező jogszabályban meghatározott feladataként az Info.tv. 32.§-ára és az Möt.v. 4. és 6.§-ára hivatkozott.

A Ve. 142.§ módosult rendelkezéséhez kötődő újabb joggyakorlat azonban szükségesnek ítéli a jogszabályban meghatározott feladatkör behatárolását és meghatározását (Kúria Kvk.III.38.043/2019/2., Kvk.III.37.326/2019/4. számú határozatok). A II. rendű kérelmező által megjelölt Info.tv. 32.§-ában, valamint az Möt.v. 4. és 6.§-ában megfogalmazottak azonban általános tartalmukra tekintettel konkrét, jogszabályi általi feladatszabásnak nem minősíthetőek. Mindezért az volt megállapítható, hogy a kiadvány megjelentetése nem volt jogszabályban szabott feladata a II. rendű kérelmezőnek, bár általánosságban nem is tilalmazott az ilyen jellegű kiadvány készítése és terjesztése. A II. rendű kérelmező azonban mindezekre tekintettel a Ve. 142.§ alapján eredménnyel

nem hivatkozhatott arra, hogy tevékenysége nem minősül választási kampánynak.

Ezt követően kellett azt vizsgálnia az ítéltáblának, hogy az FVB a kiadványt jogszerűen tekintette-e kampányeszköznek.

A Ve. 140.§ szerint kampányeszköznek minősül minden olyan eszköz, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére. A kampányeszközök kimerítő felsorolását a jogszabály nem tartalmazza, csak példálózó jelleggel jelöli meg azokat (Ve. 140.§ a) -d) pontok).

A II. rendű kérelmezett kiadványa, Facebook oldala, illetve a FIDESZ jelölő szervezet Facebook oldala, valamint polgármesterjelöltje és 01. választókerületi képviselőjelöltje szórólapjának elemzése alapján az ítéltábla nem értett egyet az I. rendű kérelmező azon álláspontjával, hogy a színhasználat tekintetében az azonosságok szabad szemmel is szembetűnőek lennének. A II. rendű kérelmező és a jelölő szervezet is egyaránt használja a kék és a zöld színt kiadványain, azok megjelenése azonban egyértelmű azonosságot nem tükröz, csupán hasonlóság fedezhető fel közöttük. A szív alakú jelkép használatában is vannak különbségek az önkormányzati kiadványokon szereplő és a jelölő szervezet által használt motívumok között. Ellenben a jelölő szervezet által használt „...mert szeretünk itt élni” és a II. rendű kérelmező kiadványában szereplő "szeretünk itt élni" jelmondatok között csupán egy köztöszónyi eltérés fedezhető fel, ami a tartalmi azonosságot nem befolyásolja. A sérelmezett kiadvány pedig a jelölő szervezet jelmondatával azonos üzenetet közvetítő szlogent 19 alkalommal használja, minden esetben színes háttér mögött, kiemelt formában, jól felismerhetően közvetítve az üzenetet. Mindezt összességében az ítéltábla megítélése szerint a kiadvány alkalmas volt a választói akarat befolyásolására, de legalább annak megkísérlésére.

A II. rendű kérelmező észrevételében maga is hangsúlyozta, hogy a kiadvány egyszeri megjelenésű és terjesztésű, amelyet 2019. szeptember 8-án, a (2019. augusztus 24-től 2019. október 13-ig tartó) kampányidőszak alatt kezdtek el terjeszteni.

A választási ügyekben kialakult joggyakorlat is elismeri, hogy a közjogi jogalanyok a feladataik megfelelő ellátásához szükséges tájékoztatási tevékenységet a választási kampány időszakában valamely kampánytémában is folytathatják, feltéve, hogy a tájékoztatásnak van a választási kampánytól független, objektív indoka. A tájékoztatás módját azonban úgy kell meghatározni, hogy a feladat elvégzését lehetővé téve a választási kampányt a lehető legkevésbé érintse, az esélyegyenlőséget ne sértse (Kvk.III.37.421/2018/8. számú határozat [32]).

A sérelmezett kiadvány címe és tartalma alapján is az volt megállapítható, hogy 13 év, azaz három választási ciklus eredményeit dolgozta fel és a II. rendű kérelmező érveivel szemben nem – a tájékoztatási kötelezettséggel érintett - időszerű, aktuális közéleti témát ismerttetett. Ilyen összefüggésben pedig a kiadvány megjelentetésének aktualitását az önkormányzati ciklus befejezése és a választások közeledte adta. Mindezen szempontokra figyelemmel pedig az ítéltábla is helytállónak találta az FVB-nek a kiadvány kampányeszköznek minősülésére és a Ve. 144.§ (2) bekezdése megsértésére vonatkozóan levont jogi következtetését.

Helytállón sérelmezte felülvizsgálati kérelmében az I. rendű kérelmező, hogy az FVB a döntése során a fellebbezését nem merítette ki, mert bár a határozat rendelkező része arra utal, mintha a két választási alapelv sérelmére alapított kifogást és fellebbezést nem találta volna alaposnak, a döntés indokolása azonban az I. rendű kérelmező ezen hivatkozásait nem érinti.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pont szerinti, a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség alapelvének értelmezése kapcsán a Kvk.IV.37.359/2014/2. számú határozat már leszögezte, hogy a választási kampány a jelölő szervezetek és jelöltek közötti verseny, amelynek kifejezett célja a választópolgári akarat befolyásolása, formálása, a választópolgárok meggyőzésének kialakítása. A kampányhoz kötődő jogegyenlőség követelménye, az egyenlő esély elve a választási kampány idején akkor érvényesül, ha a jelölő szervezetek és jelöltek számára azonosak azok az objektív külső

feltételek, amelyek mellett képesek választási üzeneteiket eljuttatni a választókhoz. Így külső objektív feltétel egyebek mellett az, hogy azonos eséllyel férjenek hozzá azokhoz az eszközökhöz, alkalmazhassák azokat a technikákat, amelyek sikeresen és hatékonyan többszörözik meg kommunikációjuk meggyőző erejét. Megbomlik a választási versengésbeli esélyegyenlőség akkor, ha valamely jelölő szervezet vagy jelölt a kampány időszakában olyan támogatásban részesül, olyan segítséget kap, amely őt ésszerű indok nélkül privilegizálja más szervezetekhez és jelöltekhez képest. A választási versengés során megkérdőjelezi az egyenlő esélyek elvének érvényesülését az a tény avagy látszat, amikor a helyi közhatalom a választási kampányban semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel.

Éppen ezért az önkormányzati szerveknek tartózkodniuk kell attól, hogy a pártok szabad versengésébe beavatkozzanak. Így tudják kiteljesíteni a pártok befolyásolástól mentesen az Alaptörvény VIII. cikk (3) bekezdésébe foglalt azon feladataikat, hogy közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában (Kvk.37.360/2014/2. számú végzés 2.4. pont)

A II. rendű kérelmezett kiadványa, Facebook oldala, illetve a FIDESZ jelölő szervezet Facebook oldala, valamint polgármesterjelöltje és képviselőjelöltje szórólapjainak fenti elemzése alapján levont következtetésekre tekintettel az ítéltábla megítélése szerint a kiadvány alkalmas volt arra, hogy helyi szinten megbontsa a jelölő szervezetek és jelöltek egyenlő esélyét a választói akarat kialakításában, formálásában.

A II. rendű kérelmező Facebook oldala a „szeretünk a II. kerületben élni” szlogent kiemelten, címként tartalmazza. Az általa közvetített üzenet tartalmilag szintén a jelölő szervezet kampányeszközein közvetített tartalommal azonos.

Mindezért az ítéltábla a kiadvány és a Facebook oldal esetében is megállapította a Ve. 2.§ (1) bekezdés c) pont szerinti alapelv sérelmét.

A Ve. 2.§ (1) bekezdés e) pont szerinti jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás a joggal való visszaélés törvényi tilalmát rögzítő polgári jogi szabályozásból kiindulva az egész jogrendszer átható követelmény. Azt jelenti, hogy a jogintézményekkel célhoz és tartalomhoz kötötten élhetnek annak címzettjei. Csakis az a joggyakorlás élvez törvényi védelmet és elismerést, amelyben a jogosultság formális előírásain túl annak valódi tartalma is felismerhető. Ezért a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme több a jogsértés megállapíthatóságán, abban felismerhetően meg kell nyilvánulnia annak a szándéknak, amely a formális jogkövetés égisze alatt a jogintézményben rejlő tartalom kihasználására irányul (Kvk.IV.37.359/2014/2.).

A II. rendű kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelmében és észrevételében maga hivatkozott arra, hogy a jogszabályban lehetővé tett tájékoztatási kötelezettségét teljesítette, amikor a kiadvány kiadásáról és terjesztéséről intézkedett. A fentiek alapján azonban megállapítható volt, hogy tényleges tartalma és megjelenése alapján a tájékoztatásnak állított kiadvány és az önkormányzati Facebook oldal is kampányeszköznek minősül. Mindezért az ítéltábla álláspontja szerint a II. rendű kérelmező terhére a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvének sérelme is megállapítható.

Az I. rendű kérelmező álláspontjával szemben azonban a bíróság pénzbírság kiszabását nem tartotta indokoltnak, mert úgy ítélte meg, hogy a jogsértés megállapítása, valamint a határozat rendelkező részének közzétételi kötelezettsége mellett a represszív karakterű bírság aránytalan szankciót jelentene.

A kifogás előterjesztője jogorvoslati kérelmét a polgármesterrel szemben is előterjesztette ugyan, de nem jelölte meg azt a konkrét jogsértő magatartást, amit a választott tisztségviselőnek tulajdonít. A Ve. jogorvoslati rendszere pedig nem teszi lehetővé, hogy a jogszabálysértés miatti szankciót a választási szervek a jogsértőn túl annak törvényes képviselőjével szemben külön is kiszabják (Ve. 218.§ (2) bekezdés). Mindezért dr. Láng Zsolt polgármesterrel szemben a bírósági felülvizsgálati kérelmet sem találta alaposnak az ítéltábla.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság határozatát a Ve. 231.§ (5) bekezdés b) pontja alapján – a rendelkező részben írtak szerint – részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta (Ve. 231.§ (5) bekezdés a) pont).

Az I. rendű kérelmező kérelme részben vezetett eredményre, ezért az eljárásban az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62.§ (1) bekezdés s) pontja szerint érvényesülő tárgyi illetékeljegyzési jogra figyelemmel általa le nem rótt, az Itv. 45/A.§ (5) bekezdés szerinti 10.000 forint illeték fele részét az I. rendű kérelmező viseli. Az illeték fennmaradó része, valamint a II. rendű kérelmezőt illető személyes illetékmentességre tekintettel a II. rendű kérelmező kérelmére le nem rótt illeték az állam terhén marad (Ve. 228.§ (2) bekezdés, 2005. évi XVII. törvény 1.§ (2) bekezdés és 2017. évi I. törvény (Kp.) 157.§ (7) bekezdés, 124.§ (1) bekezdés és 35.§ (1) bekezdés szerint alkalmazandó 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 102.§ (1) és (5) bekezdés).

A végzés elleni további jogorvoslatot a Ve. 232.§ (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. szeptember 30.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Kollár Zoltán s. k.
előadó bíró

dr. Örkényi László s. k.
bíró